One word more also. To-day we are on the demands that ought to have been moved and carried on Monday. We have only three days more, including to-day and we have practically 4 days' work. Therefore I think we should discuss only on topics which are absolutely necessary. I hope all the Hon'ble Members will kindly co-operate and see that the whole business is finished in time.

Demands for Grants.

1. 22—Medical—Rs. 3,56,218 (*contd.*)

Dr. A. R. Menon.—On a point of information, may I know Sir, whether tenders were not called for for the supply of medicines this year also?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

Motion No. 17.

As the following motion was not moved it was considered withdrawn.

Mr. K. P. Vallon:—*To reduce the allotment of* Rs. *34,426 for Establishment by* Re. *1.*

Motion No. 18.

Mr. K. P. Vallon.—*To reduce the allotment of* Rs. *46,618 for establishment by* Re. *1.*

അന്യന്മാരുടെ മർദ്ദനമേറ്റും മറ്റും പരുക്കുകളോടുകൂടി ആശുപത്രിയേയോ ഡിസ്പെൻസറികളേയോ അഭയംപ്രാപിക്കുന്ന അധഃകൃതക്കു സർട്ടിഫിക്കെറ്റുകൾ നൽകണമെങ്കിൽ ഫീസു കൊടുക്കേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി.

അന്യന്മാരുടെ മർദ്ദനമേറ്റും മറ്റും ആശുപത്രിയെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്ന അധഃകൃതരെ പരിശോധിച്ചു സർട്ടിഫിക്കെറ്റുകൾ നൽകുന്നതിന് ഒരു കു. ഫീസു കൊടുക്കണമെന്നൊരു നിയമം ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. (ഷെയിം). ഇതു് അധഃകൃതക്കു സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. അധഃകൃതർ ഏറ്റവും ദരിദ്രരാണ് എന്നുള്ള സംഗതി ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഒരു നിയമം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അധഃകൃത മർദ്ദനമെന്നുള്ളതു് ഒരു പടിപ്പുവാധിയായി പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നതായ ഒരവസരമാണിതു്. മർദ്ദനമേല്ക്കുന്ന പലരും ആശുപത്രിയിൽവന്നു സർട്ടിഫിക്കെറ്റു ചോദിച്ചിട്ടു് കിട്ടാതെ അധികം പേരും സങ്കടമനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. കേസു കൊടുക്കുവാൻ പോലും ശ്രമിയില്ലാത്തവരാണ് അധഃകൃതർ, തന്നെയുമല്ല; അധഃകൃതരെ മർദ്ദിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ അവർക്കു സാക്ഷി പറയാൻ പോലും ഒരാളുമുണ്ടായിരിക്കുകയി. പരുക്കുകളോടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൂടി ആശുപത്രിയിൽ വരുന്നതു് എന്തെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടും എന്നു ദ്ദേശിച്ചാണു്. അവർ സർട്ടിഫിക്കറു ചോദിച്ചാൽ ഡാക്ടർമാർ പരിശോധിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരി സാധുക്കളായുള്ള ആളുകൾ പരുക്കുകളോടു കൂടി ആശുപത്രിയിൽ വന്നാൽ ഫീസു കൂടാതെ പരിശോധിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുത്തു സാധുക്കളെ സഹായിക്കണമെന്നു് ഗവർമ്മെണ്ടിനോടു അപേക്ഷിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ഈ കട്ടമോഷൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഈ മോഷൻ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റേയും പൊതുജനപ്രതിനിധികളുടേയും മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ മറുപടിക്കു ശേഷം തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളാം.

ഡാക്ടർ ഡി രാഘവേന്ദ്രറാവു.—അധികതർ മാത്രമല്ലാ, മറുള്ളവരും പരുക്കുകളേറും സർട്ടിഫിക്കറിനായി ആശുപത്രിയിൽ വരുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ വരുന്നതു രണ്ടു വിധത്തിലാണു്. ഒന്നാമതു് പോലീസിൽപോയിട്ടു് അപേക്ഷിച്ചു് അവരുടെആവശ്യപ്രകാരം ആശുപത്രിയിൽ വന്നാൽ സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതിലേയ്ക്കു യാതൊരു ഫീസും വച്ചിട്ടില്ല. പോലീസിലെ ആവശ്യപ്രകാരം വരുന്നവരോടു ഫീസു ചോദിയ്ക്കാറുമില്ല. ഇങ്ങനെ സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുത്തതിനു ശേഷം ഡാക്ടർ ചികിത്സിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ; അയാളുടെ റിക്ഷാവണ്ടിയിൽ കയറിയിരുന്നു മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിവരെ പോയി സാക്ഷി പറയേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നുണ്ടു്. മിക്കവാറും കാലത്തു ഏഴു മണിക്കു ചെന്നാൽ അന്നേ ദിവസം വൈകുന്നേരം ഒരു മണി, രണ്ടു മണിവരെ ഇരിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ കേസു് കൊടുത്തിട്ടു് വക്കീലന്മാർക്കും ഫീസു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു് തന്റെ മറു ജോലികളെല്ലാം നിറുത്തിവച്ചിട്ടു് മൊഴി കൊടുക്കാൻ പോകുന്ന ഡാക്ടർക്കു് ഒരു രൂപാ ഫീസു കൊടുത്താൽ എന്താണു നഷ്ടമുള്ളതു് എന്നു എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. പോലീസിൽ നിന്നും വരുന്ന ആളുകൾക്കു സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കുന്നുമുണ്ടു്. അവരെ ചികിത്സിക്കുന്നുമുണ്ടു്. അവരോടു ഫീസു ചോദിയ്ക്കാറുമില്ല. മറു വിധത്തിൽ വരുന്നവർക്കു് ഒരു രൂപാ ഫീസു വച്ചിട്ടുള്ളതു് മജിസ്ട്രേട്ട കച്ചേരിയിലും മറും ഡാക്ടർമാർക്കു പോകേണ്ടതായ ഉപദ്രവമുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. മദിരാശിയിലും മറും ഈ എസ്റ്റാട്ടു് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ.—മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിയിൽ പോയി സാക്ഷി പറയേണ്ട ആവശ്യത്തിനാണു് ഈ ഉറപ്പിക. ഫീസു വാങ്ങുന്നതെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി എന്നാൽ ഈ ഡാക്ടർമാർക്കു് അതിലേയ്ക്കു് മറുള്ളവർക്കുള്ളതുപോലെ ബത്ത അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല.

Mr. P. Raman Menon.—I suppose that when they attend courts they will be considered on duty.

മിസ്റ്റർ കെ. ടി. മാത്യു.—സർ, വക്കീലന്മാർക്ക് ഫീസു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്; ഡാക്ടർമാർക്കു ഫീസു കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മെണ്ടു മെമ്പർ ചോദിച്ചു. വക്കീലന്മാർ ഗവമ്മെണ്ടു ശമ്പളമില്ലാത്തവരാണു്. എന്നാൽ ഗവമ്മെണ്ടു ഡാക്ടർമാർക്കാണെങ്കിൽ നല്ല ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനും പുറമെ ഡാക്ടർമാർക്കു് പ്രൈവറ്റു പ്രാക്ടീസു കൊണ്ടും ഒരു നല്ല തുക കിട്ടിവരുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞ മറുപടി ശരിയാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിയ്ക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽമെമ്പർ ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ സാരം നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ശങ്കിയ്ക്കുന്നു. ഇതിൽ നാട്ടിലുള്ള എല്ലാ പേർക്കും ഫീസു കൂടാതെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു നൽകണമെന്നല്ല ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമാണു് ഈ കട്ടുമോഷനിൽ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതു്. അധഃകൃതർക്കു ഈ കൃപാ കൊടുത്തു സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങണം എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു അധഃകൃതനും അതിന് സാധിയ്ക്കുകയില്ല. ഒരുവന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഉള്ള സമ്പാദ്യം നോക്കിയാൽ തന്നെ ഈ കൃപാ ഉണ്ടാകുമോ എന്നുള്ള കാര്യം വളരെ സംശയമാണു്. അതിനാൽ ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സാധുക്കളിൽ നിന്നും ഈ കൃപാ കൂടി ഫീസു വാങ്ങണമെന്നു നിയമം വച്ചിട്ടുള്ളതു ന്യായമല്ല. അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ന്യായമുള്ളതിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഡാക്ടർമാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചെന്നാൽ അവരെ പോലീസുകാർക്കു കളിപ്പിക്കുവാനും ഉപദ്രവിയ്ക്കുവാനും സാധിയ്ക്കയില്ല എന്നുദ്ദേശിച്ചാണു" ആദ്യമായി അവർ ഡാക്ടർമാരുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതു". അധഃകൃതമെമ്പർ ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു് കഴിയുന്നതും അവർക്കുള്ള ഉപദ്രവങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഗവമ്മെണ്ടു സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസർ പോലീസുകാരുടെ കേസുകൾക്കു് സർട്ടിഫിക്കറ്റിനു പണം വാങ്ങുന്നില്ലെന്നും കോടതി മുഖാന്തിരം അയക്കുന്ന ആളുകളുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റിനും പണം വാങ്ങുന്നില്ലെന്നും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടൊന്നും കാര്യമില്ല. ഇപ്പോൾ അധഃകൃതമെമ്പരുടെ ആവശ്യം അതല്ല. സാധാരണയായി അന്യന്മാർ അധഃകൃതരെ ആവശ്യത്തിനും, അനാവശ്യത്തിനും ചിലപ്പോഴൊക്കെ തല്ലുന്നുണ്ടു്. അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങനെ ഒരാളെ തല്ലിയാൽ അയാൾ പോലീസുകാനെകൊണ്ടു കേസു് എടുപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കയില്ല. പോലീസിൽ ചെന്നുപറഞ്ഞാൽ അവർ മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ അടുത്തു പോകുവാൻപറയും. ഈ തല്ലു കിട്ടുന്നതു ചിലപ്പോൾ വളരെകാനമായും ചിലപ്പോൾ കുറച്ചും രണ്ടുവിധത്തിലായിരിയ്ക്കും. അങ്ങനെ തല്ലുകൊണ്ടു പരുക്കേറ്റിട്ടുള്ളവരോടു നേരിട്ടു കോടതിയിൽചെന്നു വിവരം ബോധിപ്പിയ്ക്കണമെന്നു പോലീസുകാർ ദയവായി പറഞ്ഞയയ്ക്കും. അഥവാ അങ്ങനെ നേരിട്ടുപോയാൽ ഡാക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറില്ലെങ്കിൽ പരുക്കുകളുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും കേസു തള്ളിക്കളയും. എന്നാൽ സർട്ടിഫിക്കറിനു വേണ്ടി ഡാക്ടരുടെ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ അഞ്ചുരൂപാ ഫീസുണ്ടെങ്കിൽ സർട്ടിഫിക്കറു തരാമെന്നു പറഞ്ഞു് അവരും തള്ളും. സർട്ടിഫിക്കറിനു ഫീസു വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണു്. അധികൃതക്കുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ പക്ഷെ വലിയ വെട്ടോ, കുത്തോ, കൊലക്കേസോ മറ്റോ ആണെങ്കിൽപോലീസ്കേസു് എടുക്കുകയും പോലീസു മുഖാന്തിരം സർട്ടിഫിക്കറിനു വരുമ്പോൾ ചണം വാങ്ങിക്കാതെ സർട്ടിഫിക്കറ് കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതു പരമാർത്ഥമാണു്. സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുത്താൽ മാത്രം പോരാ; മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിയിൽ അഞ്ചെട്ടു പ്രാവശ്യം പോയി കാത്തിരിയ്ക്കേണ്ടിയും വരും എന്നു ഇവിടെ ചീഫ്മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ അറിവിപ്പെട്ടിടത്തോളം മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിയിൽ സാധാരണയായി മറുള്ള സാക്ഷികളെ വിസ്തരിയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഡാക്ടർമാരെ വിസ്തരിച്ചു വിടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ചില ആളുകൾ മിക്കവാറും ഡാക്ടർമാർക്കു യാത്രചിലവിനു പടി കെട്ടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവരാറുണ്ടു്. ഒരുൺ ആണു് എന്നു വരികിൽ പടിയില്ല; ഒരുണിനു പുറത്താണെങ്കിൽ—മൂന്നു മയിൽ ദൂരെയാണു് പോകേണ്ടതെങ്കിൽ—കക്ഷികളെ കൊണ്ടു കോടതി പടികെട്ടിവയ്പിയ്ക്കും. മറുള്ള വക്കീലുകളെ പോലെ അസൌകര്യങ്ങൾ ഡാക്ടർമാർക്കില്ല. ആദ്യമെ തന്നെ കോടതിയിൽ നിന്നും അവരെ വിസ്തരിച്ചു വിടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഒരിയ്ക്കൽ ഹാജരായി അന്നു വിസ്തരിയ്ക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ രണ്ടാമതും പോകേണ്ടിവരും. അതിനും റിക്ഷാക്കൂലിയും മറും മജിസ്ട്രേട്ടിൽ നിന്നും കക്ഷികളെക്കൊണ്ടു അപ്പോൾ തന്നെ കെട്ടിവെയ്പിയ്ക്കും. ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം കുറച്ചു ദയവോടു കൂടി ആലോചിയ്ക്കേണ്ടതാണു്. ഇതുപോലെ ഡാക്ടർമാർക്കുള്ളതിനും പുറമെ ഈ അഞ്ചു രൂപാ കൂടി ഫീസു കൊടുക്കണമെന്നു വച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ആവശ്യമെന്തു്? നേരിട്ടായാലും കൊള്ളാം. പോലീസിൽ നിന്നുമായാലും കൊള്ളാം. സാധുക്കളായ അധികൃതരുടെ പരുക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവരുടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പക്കൽ നിന്നും യാതൊരു ഫീസും വാങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തേണ്ടതാണു്. ഞാൻ തന്നെ ഈ സംഗതിയ്ക്കു് ഇതിനുമുമ്പു് ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഈ മാതിരി കേസുകളിൽ പോലീസുകാർ തന്നെ നേരിട്ടു ചാർജ്ജു് ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനു് പോലീസു കമ്മീഷണർ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും താമസിയാതെ മുഴുവൻ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ വരുത്താമെന്നും സമാധാനം പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. തല്ലുകൊണ്ടു് നിസ്സാരമായ പരുക്കുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനു സർട്ടിഫിക്കേറു കൊടുക്കണമെന്നാണു് അധ്യക്ഷതമെമ്പർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഡാക്ടർമാർക്കു് ആ വിഷയത്തിൽ ഒരു സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു് പറയത്തക്ക വിഷമങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഒരു പരുക്കിന്റെ കാര്യത്തിൽ മിക്കവാറും സാധാരണ ഞങ്ങളെല്ലാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു പോലെ മാത്രമെ ഒരു ഡാക്ടരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുള്ളു. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം അവരാണു് എക്സ്പെർട്ടു് എന്നു വച്ചിട്ടുണ്ടു്. എക്സ്പെർട്ടിന്റെ തെളിവു മാത്രമേ കോടതിയിൽ സ്വീകരിക്കയുള്ളു. ഈ മാതിരിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു് ഒരു രൂപാ കൊടുക്കണമെന്നു വച്ചിട്ടുള്ളതു സാധുക്കളായ അധ്യക്ഷതരുടെ കാര്യത്തിൽ അസൗകര്യമായിട്ടുള്ളതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അധ്യക്ഷതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഫീസു കൂടാതെ സർട്ടിഫിക്കേറു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഒരു സർക്കുലർ ഗവർമ്മെണ്ടു പുറപ്പെടുവിയ്ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. അതു ഗവർമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവർക്കു വലിയ രക്ഷയായിരിയ്ക്കും.

മിസ്റ്റർ പോപ്പട്ടു്ലാൽ ശോവൽസൻ ലാലൻ.—ഈ കട്ടുമോഷനെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. അധ്യക്ഷതർക്കു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സ്റ്റേറിലുള്ള സാധുക്കളായ സകലർക്കും ഉണ്ടാകുന്ന ചില്ലറ പരുക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു് ഫീസുകൂടാതെ ഡാക്ടർമാർ സർട്ടിഫൈ ചെയ്യേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. ഡാക്ടർമാരുടെ സർട്ടിഫിക്കേറിനെ കോടതിയിൽ ഹാജാക്കുമ്പോൾ അവർ ആ സർട്ടിഫിക്കേറിനെ മാത്രമല്ലാതെ പണം കൊടുക്കുന്നതിനെ വിലവയ്ക്കുന്നില്ല. പണത്തിനു മാത്രമേ വിലയുള്ളു. സർട്ടിഫിക്കേറിനു വിലയില്ല എന്നുള്ള ബോധം എനിക്കില്ല. പണത്തിനാണു വിലയുള്ളതെന്നു് ഗവർമ്മെൻറു വിചാരിയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ പണം കൊടുത്തു സർട്ടിഫിക്കേറു വാങ്ങുന്ന ആചാരം നമ്മുടെ സ്റ്റേറിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് വളരെ അന്യായമായിട്ടുള്ളതാണു്. പാവപ്പെട്ടവർക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥയിൽ അഞ്ചുരൂപായുണ്ടെങ്കിൽ ഒരുചാക്കു് അരി വാങ്ങി അവരുടെ വീട്ടിലെ രണ്ടുമാസത്തെ ചിലവു സുഖമായി കഴിക്കാം. അടിയുംകൊണ്ടു വേദന സഹിക്കുവയ്യാതെവന്നു് ഒരു സർട്ടിഫിക്കേറു ചോദിക്കുമ്പോൾ 'പണം തന്നാൽ സർട്ടിഫിക്കേറു ത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രാം' അല്ലെങ്കിൽ കോടതിയിൽ പോയി സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു പറയുന്നതു് പരമാർത്ഥത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു വഴിപാടു പോലെയാണു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതുവളരെ സങ്കടകരമായിട്ടുള്ളതാണു്. പണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കുന്ന ഡാക്ടർമാർ സാധുക്കളോടു തീരെ ദയവില്ലാത്തവരാണു്. പാവപ്പെട്ടവരോടും, ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ളവരോടും ദയവു കാണിക്കണമെന്നു സാധാരണ പറയാറില്ലേ? അതുപോലെ ചെയ്യാതെ വളരെ കഠിനമായ വിധത്തിൽ 'പണമേശരണം' എന്നുള്ള നയം—ആരും എത്ര നല്ലവനായിരുന്നാലും പണം കാണുമ്പോൾ ഒന്നു മറിഞ്ഞുപോകും.—ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുള്ളവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായിട്ടും അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. ഡാക്ടർമാർക്കു ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ശമ്പളം പോരാതെവന്നാൽ കൂട്ടികിട്ടുവാൻവേണ്ടി വഴക്കടിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള മെമ്പർമാരെകണ്ടുപറഞ്ഞു് അവരെക്കൊണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു് വഴക്കടിച്ചു വാങ്ങുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കു് അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ പറയുവാൻ ഒരു സ്ഥലവുമില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ഡാക്ടർമാർ മാത്രമല്ല, പോലീസുകാരുംകൂടി കുറച്ചു് ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പോലീസുകാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയാണെങ്കിൽ ഡോക്ടർമാർക്കു പണം കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാം. എങ്കിലെ സങ്കടക്കാരനു രക്ഷയുള്ളു. എല്ലാ സംഗതിയിലും പണം, പണം എന്നു പറഞ്ഞു് സാധുക്കളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന നയം ഈ പ്രൊഗ്രസീവു് സ്റ്റേറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുഴുവനും നിരുത്തേണ്ടതാണു്. അധഃകൃതർക്കു് മിക്കവാറും കായ്മയായിട്ടുള്ള പല ഉപദ്രവങ്ങളും പരുക്കുകളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു് ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അധഃകൃത പ്രതിനിധി പറയുകയുണ്ടായി. അധഃകൃതരെപോലെതന്നെ പാവപ്പെട്ടവരായ മറ്റുള്ളവർക്കും ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർ പറഞ്ഞതു് വക്കീലന്മാർക്കു ഫീസു കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഡാക്ടർമാർക്കു് അതില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണു് ഈ നിയമം വച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നാണു്. ഡാക്ടർമാർക്കു ശമ്പളം ഉണ്ടു്. വക്കീലന്മാർക്കു ശമ്പളമില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ളതു് ചീഫ് മെഡിക്കൽ പ്രാക്ടീഷ്ണർ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇതു പറയുകയില്ല. സാധുക്കൾ കാലത്തു മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ വേലചെയ്തു് വീട്ടുചിലവിനു പോലും വകയില്ലാതെ കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഒരു കായ്മയായതുകൊണ്ടു് ഇക്കായ്മയിൽ ഡാക്ടർമാർ മൃദുവായ മനസ്ഥിതിയോടുകൂടി പെരുമാറേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഡ. ഇക്കണ്ടവാരിയർ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ചിൻതാകുലനാണു്. എന്നാൽ മറ്റുമെമ്പരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ സാധുക്കൾക്കും കൊടുക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരൊക്കെയാണു സാധുക്കൾ എന്നു് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് ആക്ഷം കൊടുക്കാതിരിക്കാനാണെളുപ്പമുള്ളതു്. അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഫീസു കൂടാതെ സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടു്. അധഃകൃതർ എപ്പോഴും ദരിദ്രന്മാരാണു്. അവരിൽ ആരുംതന്നെ പണക്കാരില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ യാതൊരാക്ഷേപവും ഇല്ല. ഇപ്പോഴും കുസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ ഒരു ദരിദ്രനുണ്ടെന്നുവച്ചാൽ അയാളുടെ പാതിക്കാരിൽതന്നെ പണം കൊണ്ടു സഹായിക്കുവാൻ ആളുകളുണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ മറേറതു സമുദായങ്ങളിലും ഒരാൾക്കു മറെറാരാളുടെ സഹായം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇവരുടെ സമുദായത്തിൽ ആ മാതിരിയുള്ള ഒരാൾ പോലും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് അധഃകൃതരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ഇങ്ങനെ ഒരു സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു കുറവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് സാധുക്കളായ അധഃകൃതരെ സഹായിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

Mr. M. K. Raman.—Has there been any occasion when the Magistrates have admitted the case without a medical certificate?

Mr. Thomas Manjuran.—Sir, now the point is this. The payment for getting a certificate can also be easily avoided if the parties to go the Magistrate. If there is anything like a serious injury the Magistrate can always send the patient to the hospital. On the other hand, if certificates are to be issued freely and without payment, every one with or without injuries may go to the hospital and tease the doctors. In some cases the offences are cognisable and in others they are not. Cognisable cases will be taken charge of by the police and in non-cognisable cases the Magistrate can take action.

Mr. M. K. Raman.—Invariably they do not send the man to the hospital.

Mr. Thomas Manjuran.—I know they do send. Of course there may be cases of some trifling injuries.

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—പരുക്കുകൾ ഏറെ ആശുപത്രിയിൽ വരുന്നവരെ ആശുപത്രിയിൽ വച്ചുതന്നെ അഡ്മിറൻസു് രജിസ്റ്ററിൽ ചേർത്തു വേണ്ടതുപോലെ ചികത്സിയ്ക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു ഡാക്ടർമാർക്കു സാധുക്കളെ മനഃപൂർവ്വം ദ്രോഹത്തിൽ പെടുത്താണു്. പിന്നെ കോട്ടു സംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികളിൽ പോലീസുകാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം വരുന്നുവെങ്കിൽ ഡാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്ടർമാർ ഫീസ്സുകൂടാതെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുത്തു വരുന്നതെന്നു ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞു. അതുമാതിരി മജിസ്ട്രേട്ടുകോട്ടിൽ പോയി കമ്പ്ലെയിൻറു ചെയ്യുമ്പോൾ മജിസ്ട്രേട്ടു മുഖാന്തിരവും സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ടു്. ആ സമയത്തും ഫീസ്സുകൂടാതെയാണു് സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുത്തുവരുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അപ്പോൾ പരുക്കുകളുടെ വടുവെല്ലാം പോയാലോ?

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു —പരുക്കുകളൊന്നുമില്ലാതിരുന്നാൽ കൂടിയും ഡാക്ടർമാരുടെ അടുക്കൽ കൂടക്കൂടെ ഇവർ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെടാറുണ്ടു്. ഇവർ അധികമായി ഇങ്ങനെ വന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നുമുണ്ടു്. അതെല്ലാം ആലോചിച്ചിട്ടും പിന്നെ കമ്പെയ്ൻറു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയും ആണു് ഈ പണം വാങ്ങുന്നതു്. അല്ലാതെ ഡാക്ടർമാക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ കിട്ടേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും വിചാരിച്ചിട്ടല്ല ഈ ഫീസ്സുവെച്ചിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അധഃകൃതക്കുമാത്രം ഇങ്ങനെയൊരു സഹായം ചെയ്യരുതേ?

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—അവരേക്കാൾ ദരിദ്രന്മാരുമുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—മജിസ്ട്രേട്ടു കോടതിയിൽ തെളിവിനായിട്ടു് അഡ്മിഷൻസു രജിസ്റ്റർ വരുത്തണമെങ്കിൽ ഡാക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റു വേണ്ടേ?

Mr. Thomas Manjuran.—Of course there may be cases where there are most trifling injuries.

There is another fact also. The Magistrates themselves can take note of these injuries. There may be cases in which the Magistrates may not be satisfied with the nature of the injuries. In such cases it is the duty of the Magistrate to send the party to the doctor.

എല്ലാത്തിനും ഇങ്ങനെ ആശുപത്രിയ്ക്കു പോകണമെന്നു വെച്ചാൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്. അതിനെല്ലാം ഡാക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റും കൊടുക്കണം; മാത്രമല്ലാ അവരുടെ പുറകെ പോകയും വേണം. ആവശ്യമുള്ള സകല കേസുകളിലും പോലീസിലോ മജിസ്ട്രേട്ടിലോ കെസു കൊടുക്കാവുന്നതാണു്. ആദ്യം പോലീസ്സിൽ അറിവു കൊടുക്കുക; അവിടെ എടുക്കാത്തതു മജിസ്ട്രേട്ടിൻറെ മുമ്പിൽപോയി ബോധിപ്പിക്കുക; ഈ രണ്ടു വഴികളിൽക്കൂടി സർട്ടിഫിക്കറ്റിനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഫീസുകൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോടു് ഒരു സംഗതി ചോദിച്ചറിവാനുണ്ടു്. എത്ര കേസുവരെ ഒരു ഡാക്ടർക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരു കൊല്ലത്തിൽ വരും?

മിസ്റ്റർ തോമസ്സ് മാഞ്ഞൂരാൻ.—എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഡിപ്രസ്ഡ് ക്ലാസിനെ ഹിംസിക്കുന്ന കാലമാണിതു് എന്നാണെല്ലോ മിസ്റ്റർ വള്ളോൻ പറയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അങ്ങിനെയുള്ള കാലമാണിതു്.

മിസ്റ്റർ തോമസ്സ് മാഞ്ഞൂരാൻ.—തീരെ നിസ്സാരമായതിനും കൂടി സ്റ്റിഫിക്കറു കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവരും. അതുകൊണ്ടു് പോലീസുകാരുടേയോ അല്ലാത്തപക്ഷം മജിസ്ട്രേട്ടിന്റേയോ മുമ്പിലയ്യോടുകൂടി പെരുമാറിയാൽ തരക്കേടില്ല. മജിസ്ട്രേട്ടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ഒരു അധ്യക്ഷൻ ആശുപത്രിയിൽ വരുകയാണെങ്കിൽ അതു് ഒരു കൺവിക്ഷൻകൂടിയാകും.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. വള്ളോൻ.—ഈ കായ്ത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഒരു ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതില്ലെന്നാണോ പറയുന്നതു്?

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—കായ്ങ്ങളം ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണിരിക്കുന്നതു്. എല്ലായ്പ്പോഴും ഇങ്ങനെ സ്റ്റിഫിക്കറിനു് ആളുകളം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുവരികിൽ ഡാക്ടർമാർക്കു് ശരിയായ വിധത്തിൽ അവരുടെ ജോലികളെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള സമുദായക്കാർക്കു വല്ല ചില്ലറ സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായാൽക്കൂടിയും അവർ എല്ലാവരും കൂടി വന്നു സ്റ്റിഫിക്കറു വേണമെന്നു പറയും. ഇതിനെല്ലാം ആദ്യം "ഡാക്ടരുടെ സ്റ്റിഫിക്കറു വാങ്ങണം" എന്നു പറയുന്നതു പതിവാണു്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—ഞാറയ്ക്കൽ നിന്നു ഒരു ഡാക്ടർ വരുകയാണെങ്കിൽ ബത്ത കിട്ടുമോ?

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—ഞാറയ്ക്കൽ നിന്നാണെങ്കിൽ ഇല്ല. അയ്യമ്പിള്ളിയിൽ നിന്നാണെങ്കിൽ ബത്തയുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവാരിയർ.—അഞ്ചുറുപ്പിക കൊടുത്താൽ വേറെയുള്ള ജോലിക്കു് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടിവരികയില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പോപ്പുലാൽ ഗോവർദ്ധൻലാലൻ.—ഈ അഞ്ചുറുപ്പിക വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഡാക്ടർ കോടതിയിൽ വന്നാൽ അയാളുടെ പണി എടുക്കുന്നതു് ആരാണു്? ഈ അഞ്ചുറുപ്പികയുടെ നോട്ടാണോ?

ഡാക്ടർ ഡി. രാഘവേന്ദ്രറാവു.—ഇപ്പോൾ പലവിധ കായ്ങ്ങളം ഇവിടെവന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഇതിനെപറ്റി ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കാം.

മിസ്റ്റർ കെ. പി. വള്ളോൻ.—ഈ കായ്ത്തിൽ ഗവമ്മെൻറു് ഒരു അനുകൂലമായ മറുപടി പറയുമെന്നാണു വിചാരിച്ചിരുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പക്ഷെ അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നതു് അങ്ങിനെയല്ല. ആശുപത്രിയും പോലീസ് സ്റ്റേഷനും എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരിടത്തല്ല ഇരിയ്ക്കുന്നതു്. ആശുപത്രിയിൽനിന്നും കുറെ അധികം അകലെയായിരിയ്ക്കും പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഇരിയ്ക്കുന്നതു്. ഒരാൾ അത്യന്തപരുക്കേല്ക്കയാണെങ്കിൽ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽചെന്നു് അവരെ ഒക്കെ കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷമേ സർട്ടിഫിക്കറു കൊടുക്കയുള്ളു എന്നു നിർബ്ബന്ധിയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വരുമ്പോൾ ഒരുപക്ഷെ പെട്ടെന്നു് അയാൾ മരിച്ചുപോകാനിടയാകും. ഈ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഗവൺമെൻറു് അനുകൂലമായ ഒരു മറുപടി പറയാത്തതുകൊണ്ടു് കൂടുതലായി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ ഞാൻ പ്രസ്സു ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

Motion put and carried, 21 voting for the motion and 12 against.

Motion No. 19.

Mr. Paul Mampilli.—*To reduce the allotment of Rs. 48,827 for establishment by Re. 1.*

To draw the attention of the Government again to the deplorable condition of the Narakkal Dispensary Building.

Sir, this dispensary which was started about 25 or 30 years ago serves the medical needs of a number of villages, namely, Edavanakkad, Narakkal, Nayarambalam, Elankunnapuzha and Kadamakkudi. Cochin State is said to be the most thickly populated part in India or rather in the world. This area covering the above villages is the most thickly populated locality in the whole State. Its average population is, I believe, about 3 thousand people per square mile while the average population of the State is only 814. In all these villages together there is a population of about 50 thousand people. I am sure the Hon'ble Member for Medicine will agree with me that the health in these villages is none too good and the result is that we see a large number of patients attending the hospital every day.

From the answer to a question put by my Hon'ble friend the Member for Nellayi in the last Vrischigam session, question No. 38, I find that of all hospitals and dispensaries in the State Narakkal dispensary has the highest average daily attendance of out-patients, not even the Ernakulam General Hospital excepted. The daily average in 1107 in that dispensary was 590 while the next largest number which is in Ernakulam, comes only to 514. Then comes Trichur which has only an average attendance of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

317 and the next comes only to 218. There are two doctors to attend upon the patients, one a paid sub-Assistant Surgeon and the other an honorary Assistant surgeon. I have heard that on certain days the number of patients in the dispensary has gone even above one thousand. Even from the point of view of the Doctor's pocket it seems to be a rather fascinating station. From these facts the House can very well know the real importance of this dispensary.

Mr. A. Sankara Poduval.—What is wrong with that dispensary?

Mr. Paul Mampilli.—I ask Sir, is there any other part in the State where the necessity for a first class hospital is more felt? And yet,is there another dispensary in the State as badly neglected as this? With regard to the condition of the dispensary I would make the Chief Medical Officer himself describe it. This is what he said in 1105:—

"The building was constructed some years ago. Some immediate improvements are necessary. There are good number of patients attending the hospital. It is true that sometimes a lanturn is necessary for dispensing medicines. When I visited the hospital I saw a sad spectacle of a delivery case of a Pulaya woman being allowed to lie in a bath room for want of accommodation. I have reported to the Government that such state of things should not be allowed to continue and I have also requested to make provision in the budget of 1106 for a suitable building" etc. etc.

Sir, the present condition is far worse. This was what the Chief Medical Officer reported in 1105, i. e. four years ago, and still the Government have not thought fit to do anything in the matter. Though there are two doctors there, these doctors have no sufficient space even to sit down, examine the patients and prescribe medicines. When the doctors have no sitting space I need not describe the condition of the patients who resort to the dispensary. The large number of persons who attend the dispensary daily have to stand in the sun and the rain to get medicine. Are the Government trying an experiment in what is called the sun-bath cure or nature cure? Operations are done in a room which was intended and used as a bath room. I do not want to speak further on the subject. I believe the Hon'ble Member for Medicine has visited the dispensary and he will be able to give us his opinion of its condition at present. When I find other hospitals and dispensaries, which have not even half or one-fourth the attendance of this dispensary, being provided with labour wards, operation theatres, post-mortem buildings and so on and when I find large amounts of money being spent in other directions even in the matter of buildings, I begin to think what is wrong with this locality. Is it a fault that these villages do pay, area for area, the largest revenue to the State year after year. As land revenue—the lands are all classified as first class—and as excise revenue and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in many other ways, these villages contribute to the Government the biggest amount. Is this locality neglected because the people do not agitate? Do the Government want people to hold meetings, move resolutions and wait on deputations? Will the Government move only at the point of the bionet? I would therefore request the Government to take up this matter as urgent and at least make a partial provision for the work in this budget, so that the work may be carried out without further delay.

Mr. Joseph Pettah.—I beg to support the motion because I have some personal knowledge of the importance of the area served by the Narakkal dispensary. It has been so well explained by the mover of the motion, that it is one of the most important areas and if we judge by the daily attendance it is the most important dispensary in the State. If such a dispensary should be housed in a discreditable building it is a shame to the State and especially to the Medical Department. I know that the building is only a Mussavari Bungalow and I think one of the two doctors has to live in that building. In addition to serving as a dispensary it is also to be used by the doctor himself. He is living in the upper story and the dispensary is conducted on the first floor. Even that whole building is not available for the purposes of the dispensary. I think it is a big shame if such things be allowed to continue. The sooner it is rectified the better. It is not necessary to say more on this subject since the medical officer himself has realised the necessity for providing a suitable building. With these words I support the motion.

Mr. M. A. Chakko.—Sir, I rise to support this motion. In this connection I may say that the Government is always partial to the towns in the matter of these amaneties of life or necessities of existence, I may say. The necessity for a proper dispensary building has been brought home to the Government as far back as 4 years ago. But the Government never did anything to improve the condition for want of funds. It is having regard to these circumstances that I had to observe that funds should be reserved for nation-building purposes rather than be frittered away by small doses. Now I see that the Government is not ready to do a very necessary peace of work for the people of Narakkal which the member for Narakkal has explained. Narakkal is almost a town. The thickness of the population is almost equal to that of a town. Therefore the Government should not bring forward the plea that the work could not be undertaken for want of funds. When the necessity is so very great, it cannot be put off very long. I therefore support the motion very heartily.

Mr. A. Sankara Poduval.—I also support the motion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao.—It is no use to call it broad day light when we are in utter darkness of night. In the same way it is no use my gainsaying any of the statements made by the Hon'ble Member for Narakkal. It is not because Government has been unsympathetic nor because the Government wishes to put it off or not to give it. I have myself during the last two or three years on several occasions brought this to the notice of the Government and even a few weeks ago I went and saw the institution and sent my remarks to the Government hoping that necessary funds will be provided in the next year's budget. But it is not, as I said, the story of Narakkal alone. It is the same story every where. People from Narakkal will say that theirs is more urgent, andpeople from Kattur and Vadakkancheri will say that their cases are more urgent. Government will have to satisfy the wants of every one. When the total budget is put up funds are beyond the resources of the Government and Government will have to set apart funds for each town every year. It is thus that the Government was not in a position to provide funds during the next year. I am almost positive that in 1110 this work will be taken up. Narakkal is a very important place as regards the dispensary is concerned. It is not enough if a small dispensary is put up. If it was only a small dispensary we would have been able to provide for it. I do not want to put up a small dispensary at Narakkal because sometimes the daily attendance is 1000. We shall have to spend a lot of money for the building. I hope that the Government will be in a position to provide for the building in 1110. It is not want of sympathy on the part of the Government, it is for want of material resources. I hope I have explained the whole situation.

Mr. Paul Mampilli.—On the assurance given and on the hope that if funds are available, the work will be started next year itself, I beg leave to withdraw the motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 20.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan:—*To reduce the allotment of Rs. 48,827 for Establishment by Re. 1.*

To request the Government to convert the Vadakkanchery Dispensary in to an Hospital in charge of an Asst. Surgeon.

ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശം വടക്കാഞ്ചേരിയിലുള്ള ഡിസ്പെൻസറിയെ ഒരു ആശുപത്രിയാക്കി മാറ്റി ഒരു അസിസ്റ്റൻറ സർജനെ നിയമിച്ചുകിട്ടണമെന്നുള്ള സംഗതി ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ദയാദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനായിട്ടാണ്. ഈ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഈ കൌൺസിലിൽ വന്ന സംസാരിയ്ക്കുവാൻ എനിയ്ക്കു ലജ്ജതോന്നിത്തുടങ്ങി. ഫ ഫ ഠ ന മ

തല്ലു് ഈ സംഗതി ഞാൻ ഗവമ്മെൻറിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടു്. ഓരോ സമയത്തും ഓരോ സമാധാനങ്ങളും ന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞു് എന്നെ പറഞ്ഞയ്ക്കുകയാണു പതിവു്. എന്നാൽ ഇക്കുറി ഇതിനെ പറ്റി കൂടുതൽ ശക്തിയായി ഗവമ്മെൻറിനെ ധരിപ്പിയ്ക്കാമെന്നു ഒരു കാരണംകൊണ്ടു് ഞാൻ വിചാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നു് ഞാൻ വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ എന്നെ സഹായിപ്പാൻ വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ ഞാൻ ഈ വിഷയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണു. എന്നാൽ വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ ഇന്നു ഈ സഭയിൽ അദ്ധ്യക്ഷംവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു പ്രസംഗംചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെയും വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. മറ്റുമെമ്പർമാക്കെല്ലാം ഈ കാര്യത്തിൽ നല്ല മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഭാഗംകൊണ്ടു തീർച്ചയായും ഇപ്പോൾതന്നെ ഇതു ത്വരിതകരമായിതീരുമെന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം:

വടക്കാഞ്ചേരി, താലൂക്കിൻെറ തലസ്ഥാനമാണു്. ഒരു ഡിസ്പെൻസറി അവിടത്തെ സ്ഥിതിക്കു പോരായ്മയാണെന്നു് വലിയൊരു പ്രസംഗമൊന്നുംകൂടാതെ തന്നെ ഗവർമ്മെൻറിനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം. അതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെൻറ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ദയവായി സ്വീകരിച്ചു് അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ആവശ്യമുള്ള ഈ ദിക്കിലും കൂടി ആശുപത്രിയാക്കിത്തരണമെന്നുമാത്രമേ എനിക്കപേക്ഷയുള്ളൂ.

Dr. D. Raghavendra Rao.—I have already in my statement yesterday mentioned that the running expenses for hospitals amounts to a large sum when compared with the running expenses of a dispensary. And from the fact that Vadakkancheri is comparatively very near Trichur and the means of communication are so very convenient such as train and bus, to multiply our hospitals would mean that the limited resources of our State will be practically frittered away by having ill-equipped institutions. If on the other hand we can improve the hospital at Trichur it would be really of great benefit to the people of Vadakkancheri. Taking the present hospital at Vadakkancheri itself we have got accommodation for about 8 beds. I do not say, if we have a little more accommodation it will be bad.

Mr. A. Sankara Poduval.—What is the daily attendance of out-patients there?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I am sorry I have not got the figures. But it is much less than in Narakkal. In every place where there is a dispensary, people do ask for a hospital. I have to think whether with our limited resources we can run these hospitals because there are several places which ask for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

dispensaries. It is only a case of want of funds. If you look to the countries of the west, I may say that most of these institutions are run on public charities. But here, every expenditure has to be met by the State. So unless Government can provide very large amounts it is not possible to increase the number of hospitals.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know what amount will be required to convert it into a hospital and equipping it properly?

Dr. D. Raghavendra Rao.—It is not only a question of building. We must have more nurses, more servants, additional cooks and all that. It will come to about 5 to 6 thousand rupees.

Mr. K. Ayyappan.—Is it not already a hospital? What is the difference between a dispensary and a hospital?

Dr. D. Raghavendra Rao.—We may call it a hospital.

Mr. K. Ayyappan.—Without incurring expenditure we can change the name and call it a hospital.

Dr. D. Raghavendra Rao.—If we have to run it as a larger institution we shall have to incur a larger expenditure. It is purely a question of expenditure. There are inpatients in Kattur, Kozhinjampara, Narakkal, Ayyampilli, etc. and even in Cranganur we are feeling the difficulty. We are not in a position to provide funds.

Mr. A. Eachara Menon.—In Kozhinjampara the inpatients are kept outside.

Dr. A. R. Menon.—Is there any head of the taluk in Cochin State which has not a hospital except Vadakkancheri? Is not Vadakkancheri the capital of the Talappalli taluk?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

Dr. A. R. Menon.—And you have got a hospital in all other taluks?

Dr. D. Raghavendra Rao.—But it so happened that there was another hospital at Kunnamkulam.

Dr. A. R. Menon.—Does it not also happen that there is a hospital at Chalakkudi and another at Irinjalakkuda?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

Dr. A. R. Menon.—Therefore that objection of having two hospitals in the same taluk is not a serious one. In a place where there is a Magistrate's Court, a Munsiff's Court and all the other paraphernalia of the capital of a taluk is it not customary to have a hospital also? Vadakkancheri is not an unimportant place. People come from Pazhayanur and other parts and they can make use of this hospital. Even practically all the hospitals are alike. The number of beds can be increased by spending another Rs. 250 a month or 2 to 3 thousand rupees a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

year and you can casually make a beginning. This question has been raised very often because of the importance of the place.

Mr. A. Sankara Poduval.—I wish to add a few words of my own upon the policy involved in this matter. Not that I am opposed to granting a hospital to Vadakkancheri. I want it to be distinctly understood that it was the opinion of Government as laid down in the orders passed upon the Special Finance Committee's report, to increase the number of dispensaries and probably of rural dispensaries. On page 53 the Government say:—

"The committee views with favour the establishment of rural dispensaries and wishes to have the scheme extended so as to give eventually an aided dispensary to almost every panchayat area. This no doubt is the ultimate goal to be attained" etc., etc.

Now we find that the allotment for the medical department is not sufficient to equip the existing hospitals and dispensaries well. Paranthetically speaking, the other day I had the occasion to read a symposium of medical opinion, upon present day medication and surgery discrediting the efficacy of drugs and extolling the advance of surgery. The Cochin State seems to have progressed even ahead of the west and seems to be able to carry on medication and surgery, with a poor stock, both of medicines and of surgical instruments. An eminent physician of Chicago has said that he would carry on medication with a stock of magnesium sulphate alone. I was sorry to hear that most of the hospitals in the State, lead only a plentiful stock of magnesium sulphate. Magnesium sulphate is a very cheap drug. Medical men seem to be rather doubtful of the efficacy of drugs and medicines, under the allopathic system of treatment. I am not an expert on the subject, but the C. M. O. wants a more liberal supply of drugs, medicines, surgical instruments and accessories. These hospitals are ill-equipped, and so are the dispensaries. We would rather have more rural dispensaries than hospitals. Let us also try to encourage the system of honorary work in our medical institutions. It has been the boast of the Travancore Medical Department that they have got a dispensary within an area of every 3 square miles of Travancore. Compared with Cochin there are fewer hospitals in Travancore State, and more dispensaries. Dispensaries cost less than hospitals. So that with our limited allotment in the Medical Department, I think it would be a better policy to ask for more rural dispensaries and have them better stocked and equipped and then when funds permit we shall go in, for more hospitals. That I think is a safe policy to adopt. I find that medical opinion also favours this view

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—മെഡിക്കൽ മെമ്പർ ഇന്നലെ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നയത്തെ താങ്ങുകയാണ് വേണ്ടതെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. എല്ലാ സ്ഥലത്തും ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല; ഉള്ള ആശുപത്രികൾ കഴിയുന്നതും ശരിക്കു എക്വിപ്പ്ഡ് ആക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അലോപ്പതി ഡാക്ടർമാരിൽ ചിലരിൽനിന്നും മരുന്നിൽ അവർക്കു വിശ്വാസം ഇല്ലെന്നു ഒരഭിപ്രായം പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇപ്പോൾ മെഡിക്കലാപ്പീസരിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള പുതിയ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ആശുപത്രികൾ പരിഷ്കരിക്കുന്ന നയമാണ് നല്ലതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ ഉപേക്ഷയോടു യോജിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല

Mr. T. K. Nayar.—The idea underlying this cut motion is only to have a better medical man at Wadakkancheri, that is, we are not quite satisfied with an L. M. P. We want an Assistant Surgeon.

The cost according to my Hon'ble friend the Member for Cheruviruthy is about Rs. 3,000. You know the difficulties that we experience at Pazhayannur. I request the Government to do something in the matter.

Dr. D. Raghavendra Rao.—We shall consider the matter.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരൻ എഴുത്തശ്ശൻ.—ഈ consider എന്നുള്ളതു "ഒന്നു കൂടി വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽകൊള്ളാമായിരുന്നു.

Dr. D. Raghavendra Rao.—We will see what we can do in the matter. That is what I meant.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഇതു ഔദ്യോഗികമായിട്ടു് ആലോചിച്ചു കാര്യം നടത്തി ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കാമോ?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I have explained the whole situation in the Department, how the funds are limited and all that. Hon'ble Members have viewed it from both aspects of the question. We will consider the matter.

Dr. A. R. Menon.—Will you consider it seriously?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഗവർമ്മെന്റു് നല്ലവണ്ണം ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കും എന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഒന്നുകൂടി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാം; പറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്യാഞ്ഞാൽ ഇനിയും അവസരം വരുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നുള്ള സമാധാനത്തോടു കൂടി പിൻവലിയ്ക്കാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 21.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, before I move it may I know whether the Government are considering the question of giving a dispensary to Peringottukara?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao.—The question was considered during the year and it was recognised that there was some necessity for a dispensary. Peringottukara is only about 2½ miles from Antikkad. There are other stations in more urgent need of dispensaries. The question of opening a grant-in aid dispensary at Peringottukara will be considered by the Government later on.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I do not move the motion.

Hence the following Motion was considered withdrawn.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 10,875 for rural dispensaries by Re. 1.*

To bring to the notice of Government the necessity of a rural dispensary at Peringottukara.

Motion No. 22.

As the Member was absent the following motion was considered withdrawn.

Mr. C. A. Ouseph.—*To reduce the allotment of Rs. 10,875 for rural dispensaries by Re. 1.*

Motion No. 23.

The following motion was not moved.

Mr. P. Krishna Menon.—*To reduce the allotment of Rs. 2,93,388 for hospitals by Rs. 10.*

Motion No. 23 A.

Dr. A. R. Menon.—Sir, because of the peculiar condition in which you are in, I have given yesterday for your permission a cut motion to the same effect. Now the name of the mover has changed. I request that the Chair may be pleased to waive the time limit and accept this motion.

President.—Especially as there is no objection even under the ruling that I have given to-day which is quite in point here, I allow the motion.

Dr. A. R. Menon.—This cut motion which stands in the name of the Hon'ble Member for Vadakkancheri and which I propose to move with the permission of the Chair and the House runs thus:—

To reduce the allotment of Rs. 2,93,388 for hospitals by Rs. 1.

To call the attention of the Government to the necessity of reducing paid hands in the Department and extending the Honorary or voluntary system in view of the increasing expenditure in the Department.

This subject was discussed in the year 1927 and nearly 2 complete days were utilised. The discussion of this subject was carried on in such a way that the then President of the Council complemented this House and he said that the discussion was

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

carried on such a level that any Legislative Council may be proud of. On that occasion I have spent 15 pages of Government property and all the points have been clearly stated in that speech. Hon'ble Members, because this is a serious question as I anticipated then I said that this question will crop up again in spite of the votes that were manipulated at that time, because this is a question which cannot be thrust aside by any amount of quibbling. And surprisingly enough the moving spirit at that time in opposing thatmotion was the legal profession and I was happy to know that a man of a legal profession came forward to advocate this problem. Now Sir, I will just read 2 or 3 lines:—

"The principle of this Bill is the introduction of the voluntary system in the working of the State Hospitals. This is not a novel principle. This is a principle that is obtaining all the world over, including several countries in Asia and also it has advanced to a very great extent in certain parts of India, for example, in Bombay. In the city of Bombay this system has made such strides that practically almost all the big hospitals are entertaining honorary staff in preference to paid ones. This method is being adopted in the Presidency of Madras. Within the last one year there were advertisements asking for qualified medical men for 6 posts; 2 for the General Hospital, one for Royapetta, one for Royapuram, one for the eye Department and one for the Lunatic Department"

I will read another quotation:—

"I may say for the information of this House that, on a discussion of this question in all its bearings in the Special Finance Committee, the Members of the Committee including the Chief Medical Officer himself accepted the principle of this proposition, the majority of the Committee are for having the system introduced; not one opposed. The majority have supported it. Among the Government Members, while Dr. Poduval opposed, Dr. Rao wholeheartedly supportedit."

They were witnesses examined by the Committee.

That is what I said then. The Committee gave direction that this aspect of the question should be presented before the Government As usual with me I did not go through this report and it was practicallyomitted. Then I challenged this House to deny my statement and they kept silent and I took silence for their consent.

Now Sir, one more quotation.

"Now what is this principle? The principle of this voluntary system is that in all countries where it is recognised the duty of looking after the sick, especially the poor sick, is the duty of the Government. They have also found out that paying the doctors is rather too burdensome, too heavy a burden upon the shoulders of the Government, and therefore, they resorted to this voluntary system. When we discuss this question of voluntary principle there are three parties to be considered—the public, that is, the Government for the time being considered a representative of the public, being also the person who holds the strings of the purse, secondly, the patients and lastly, the medical men."

"Further an idea has got abroad that, if the bill is introduced and passed all the members in the Government Medical Service will be dismissed auto-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

matically. Nothing is farther from the truth. What we propose is this. If you accept this bill, we will recommend to you the introduction of a good number of honorary medical men along with those who are already brought into the service."

Within 30 years the whole medical staff will be replaced by honorary medical men. What is now taking place in this State is that they call the thing by a wrong name. There is no such thing as honorary staff in Cochin State. They are only voluntary men. The medical men are very particular not only in Cochin but all over India to prove to the respective Governments that this system is a failure. Why they do it is a mystery so long as it does not affect them. I know the poor human nature and I am very particular to see that whatever suggestion, whatever recommendation, is made in this House in connection with this subject should be of such a nature that those who are already in service should not be affected adversely. But strangely enough you will and the manipulation, the way that it is made to look as a failure and that a feeling of jealousy which is much more developed in the medical profession than in any other profession in the universe. That pure jealously that another man should not get on or that if another man gets on it affects one's reputation was the basis of this manipulation. That is the curse of the profession. If a fellow is looked after by one person, the rest would be very pleased to hear him dead, because he loses the reputation by that. Now what are we doing here? You will take some men and call them honoraries, appointing them as voluntary ward boys, giving them the bowl and the basin. Don't think I am an applicant for it. There is no use appointing 20 men under the Chief Medical Officer. So far as their work is concerned they must be placed on the same level as that of paid physicians. They should also be treated with the same courtesy. Then a sort of healthy competition will go on day in and day out and that will induce the medical men to put forth all their resources in curing the patients.

If you have an Assistant Surgeon in a particular hospital, place another honorary man in the same status and position. They are doing this gradually in the Madras Presidency. In Palghat they are given separate beds and the particular person in charge is responsible for looking after these patients. A healthy sort of competition ensues and the medical men will do the very best that they can do. That is the very fundamental object and a body of medical men devoted to their patients is a blessing to the public. That is how the public comes in.

Again there were many requests made in this Council and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the Chief Medical Officer admitted that the requests were all proper but he could not do them due to lack of funds. There will never be enough funds to look after the Medical Department if you continue like this. If you can get men who are willing to work without pay, why should you spend money for their up-keep? Yousay it is a failure. I challenge the Government for that statement. Set apart a small hospital under purely honorary system. Try it for a year. If that hospital does not succeed much better than the paid hospital then I shall withdraw all the statements I made in this House. I have not the slightest doubt in my mind about its success. All these honorary medical men will exert themselves much more than the present persons who have got a monthly salary. That is the reason why I say that salaried medical men should not be appointed. In a country like England which is not so very poor, you find this systemfollowed. At least copy them. It is essential that keen competition should go on. That is one thing.

And the second thing is the pausity of funds. You will find a lakh of rupees divided between the doctors, excluding the nursing staff. You have more men than are necessary. There is no doubt about it. You have 40 beds and 7 doctors. There will not be a chair even to sit down. Now you are spending a lakh of rupees and as the hospitals are multiplied, the amounts will also be increased. Is it not time for the Government to consider this question properly. Last time you got a majority by the casting vote of the President. You must consider this question in the proper light. You must understand that it is not a question of current or local interest but a question that will be felt as years pass by. Government themselves have realised that they cannot go on at this rate. I say at least copy the British system. They are introducing it in every hospital.

And then there is a third party, the medical men who are not in Government service and I must speak for them. While they do not ask for any Government help, what you are now doing is as a matter of fact killing the practice of private medical practitioners. I will illustrate my point further so that lawyers may understand. Suppose there are 10 Government Advocates and 15 Sirkar Vakils in Ernakulam and anybody who goes to them need not pay the vakil fee, need not pay for the papers, need not pay for the court fees, need not pay for their hotel meals, how many of the other Vakils will get any case? That is the position that we are in to-day, a body of medical men 20 to 25 in number enjoying all the advantages. If you have got such a body of men however able the other doctors may be, it would be very difficult for them to get any patients unless it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is an extremely bad case which is not likely to survive in their hands. Government ought to consider this aspect of the question also because the number of medical men are increasing. In the interest of public service you should appoint such men in such a way that the best services can be achieved at the least possible expense.

Last year when I raised this question Government accepted the cut motion and nothing has been done till this date. We would like to know what is the objection in appointing honorary visitors? Perhaps you don't like others inspecting your work. That may be the reason why you didn't bring that into force.

You must understand the subject properly. Once you accept this proposition you must press it in such a way that the existing gentlemen in the service should not be affected adversely. We should like to hear the views of the Government in the matter.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, The Hon'ble Member for Cheruviruthi in his speech just now quoted that I whole-heartedly approved of the honorary system. If my position then was that I must say I am a greater believer to day in that system than I was then. (*Hear, hear.*) From the personal experience that I have had during the last two years as the Head of the Department by having taken on honorary men, I have to lay before this House a tribute to the men that have come to work as honoraries. They have worked whole-heartedly and have in no way given us any trouble and have come up to the very expectations that we had of them so much so that honorary medical officers who are working in the hospitals of Trichur and Ernakulam are even taking up night duties. My Hon'ble friend said that they are carrying bowls. I dare say, not one of them will say that their status to-day in the hospitals is in any way inferior to their compeers working there.

At present in the General Hospital here, we have got two Honorary Assistant Surgeons, who are Graduates, two honorary Sub-Assistant surgeons, of whom one is a lady, who are L. M. Ps. No one of these can say that they are treated in any way different from the men who are on the staff. I will just describe the nature of the work that is allotted to them. At present the work in the General Hospital is divided into three units—in one unit myself, in another the Civil Surgeon and in the third the next Civil Surgeon. Each one of us has got a Sub-Assistant Surgeon and an Honorary Assistant Surgeon to assist us. I myself during operations is helped by an Honorary Assistant Surgeon. I may for the information of this House say that I have never found them wanting in the work that has been allotted to them. But

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

there is this difficulty as the Hon'ble Member himself said. There are men who have already been taken in the department. We cannot send them away. As a matter of fact in the vacancies that occurred in the department not one has been appointed to act for medical officers, with the result that during the last 2 years a few thousand rupees have been saved under establishment charges. So our idea is to extend this honorary system; but it can only come to fruition when men in service retire. Then we will not be taking in fresh men. Even the honorary system that is to-day seen in the west was not brought out in a year. Of course in the beginning honorary men came here as they could not get a job anywhere and they naturally thought that they will have a chance when any man retires or goes on leave. But now they have thoroughly understood that it is not possible to get a job. In view of the fact that whatever we can save under establishment charges we can utilise for services in other direction it is desirable to reduce recruitment into service. Nothing more can be done at present than to carry on the work that we are at present doing.

Dr. A. R. Menon.—Are you accepting the principle of the introduction of the honorary system?

Dr. D. Raghavendra Rao.—As far as possible we will do it.

Dr. A. R. Menon.—I beg to withdraw my motion.

Motion was, with leave, withdrawn.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m with M. R. Ry. P. Krishna Menon Avl. in the chair.

Motion No. 24.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Sir, I move that:—

The allotment of Rs. 48,426 for Medical—Leper Asylum be reduced by Re. 1.

The object with which I have tabled this cut motion is:—

To bring home to the mind of the Government the absolute necessity for providing accommodation for all the lepers in the State at the well-conducted Asylum at Adoor.

I for one would express my regret for taking an attitude against handing over the leper asylum when that question was before the Council, for we find from actual experience that the asylum at Adoor is conducted by the serviceable and kind-hearted Salvation Army in the best manner possible. (*Hear, hear*). A most deplorable sight that we are forced to witness when we walk along the road of important towns of the State, especially the road in front of the Diwan's quarters here and some of the thoroughfares of Trichur, is something which creates an amount of pain in the mind of any human being. We find along the roads persons suffering and crying out for small

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

amounts from the passers-by. It is a sight which nobody could tolerate. It is absolutely necessary that such persons wherever they be found should be housed in a proper place and looked after in a very efficient manner as is being done at Adoor. I want to press upon the Government to find the necessary funds to extend the buildings and to provide the necessary funds for feeding and for doing all that is necessary for those lepers; and for that purpose I have tabled this motion. The question of finance must have nothing to do with this problem. (*Hear, hear.*) The Government can find funds for doing this and that and a good many items of expenditure which could well lie over. When a Government lavishly spends money upon unnecessary things, the plea of want of funds cannot stand. If questioned I will enunciate the unnecessary things.

Mr. K. Ayyappan.—Is there any complusion now that the lepers should go to the asylum?

Dr. D. Raghavendra Rao.—As things stand at present we cannot ask any and every leper to go to Adoor. That is the regulation.

Mr. K. Ayyappan.—Have these lepers who are begging on the roads ever sought admission in the leper asylum?

Mr. K. Narasimha Pai.—All these lepers on the road sides suffer from some other diseases like ulcer.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Many of them are not lepers.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What I have to say is that I am informed that there are particular rules for admission and even the real lepers are not admitted into the asylum at Adoor. I know instances of lepers seeking admission at Adoor being refused on certain grounds. It is absolutely necessary that at least the real lepers must be admitted there. If the rules do not permit the compulsory taking of the lepers, necessary rules must be made by the Government and service must be done both to the suffering as well as to the other cases by removing them to the proper place. It is to press upon the Government this aspect of the matter that I have tabled this motion.

Mr. K. Ayyappan.—Suppose they refuse to go to the asylum and insist upon remaining here for begging?

Mr. A. Sankara Poduval.—Are there many lepers roaming in the roads now?

Dr. D. Raghavendra Rao.—There are very many.

Dr. A. R. Menon.—Is it not on the increase?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes.

Mr. P. C. Varkey.—Have you not sent out some lepers?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao.—Some burnt-out cases.

Dr. A. R. Menon.—Sir, this is becoming a very serious problem and I am reliably informed by those who are in a position to form this opinion that the disease is on the increase. Now there are two principles underlying this Leper Asylum business. One is to give treatment as far as possible and also to look after these poorand the other is to protect the general population.

Now dividing the subject into two we must be equally concerned with the second aspect, namely, to protect the general population. It is asimportant as properly looking after these unfortunate people. If you want to protect the general population from the contamination of leprosy it is essential that there should be some law which will enable the authorities to remove every leper irrespective of his position and status in life. Then the problem becomes more complicated because if you have to remove a well-to-do leper you must also provide all reasonable facilities to such a man. That is one thing. Then if the disease is increasing at the rate in which it is increasing now it will be found that within 10years we will not be able to control it. The suggestion that the Superintendent places before me in this matter is this. Hedivided the whole thing into three, namely, a leper hospital, a leper asylum and what is called a kind of work house where farming and agriculture can be undertaken. Then we have to divide the whole class of lepers into 3 classifications, first, those who aresuffering from active disease which may be amenable to treatment, if not complete eradication at least amelioration. Thenthe second is where disease has burned out. These people can be made use of in farming and agricultural pursuits or some other occupation. Then comes the asylum for persons suffering from incurable, hopelessly incurable disease and unfit for any work. They must be kept in an asylum. If you make this arrangement the expenditure will be much less. If you keep them all in one and the same place there is also another aspect. Some of the cases are unsightly emanating foul smell and those who are affected only very slightly will feel it very difficult and also itproduces a scientific effect upon persons thinking what their cases would be in another 10 years. Seeing the other persons always produces a vexatious feeling of depression and it would be much nicer to make a classification and mete out differential treatment. Unless you do these things in a scientific basis—doing on a scientific basis means money and money should somehow or other be found out—the present system will be found to be of very little use. This is a question which ought to be grappled with not only by this Council but also by

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a committee appointed to go into the details and also study comparative statements and practices available in various countries and we must place the whole thing on a scientific basis. It is no use taking a vote here. I wish the Government will consider this aspect of the question and appoint an expert committee to go into this matter and submit their proposals to this House in the very near future.

Mr. A. Sankara Poduval.—May I know, Sir, if restriction regarding admission into this asylum be made to Cochin lepers alone, whether the present accommodation is sufficient?

Dr. D. Raghavendra Rao.—There is no such specific restriction now.

As there are several points just now raised, for the information of this House I wish to speak a few words.

The leper problem as it stands to-day is more or less a pan-India problem. In the western countries there was a time when leprosy was on the increase. The way they put it down was by very hard and stringent rules which made compulsory segregation of lepers a necessity. Here as we are surrounded contiguously on all sides by Travancore and British India we have got very great difficulty. At times lepers are coming from other parts also. As a matter of fact the leper patient is a very difficult proposition indeed. He is never satisfied in remaining in one asylum however well-cared he may be. This tendency is partly due to his disease and partly due to a peculiar psychological condition of his in which he thinks he is in an incurable condition. He transgresses all rules and he has got a tendency to fight with the authorities of the asylum and to run away from there and go to another place thinking it is a better one though it is not so. This has been the case of several inmates of the asylums who have been residing at one time or other in various institutions existing throughout India. I have been visiting several leper asylums, at Ramachandrapuram, Madras, Calicut, Mangalore, Trivandrum and one at Chevayur.

Dr. A. R. Menon.—Have you visited Chingelpet?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Chingelpet I have not visited. After seeing all these places and also from the way in which the whole of the leper problem is viewed, it will be seen that it has changed at present from what it was in the old days. The secret of doing anything good to these people is to tackle the problem in the early cases. It is the early cases that really infect others also. It is the early cases that have to be treated to prevent infection, not only for their sake, but for the sake of others also. It is constant contact with the infective stages of leprosy that makes others also subject to this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

fell disease. As regards the unsightly conditions of some lepers, though to the lay man it is an unsightly condition, they are practically burnt-out cases in whom leprosy bacilli do not exist nor are they susceptible of infecting other people. Now taking the aspect of leper treatment and segregation in our State, I said that constantly we are getting leper patients from Travancore. Now there is an agreement between this Government and Travancore as regards payment. When the leper asylum was located at Venduruthy the charges per head was Rs. 12 per month. Subsequent to the shifting of the leper asylum to Adoor and the consequent increase in expenditure due to the increased facilities given for these patients, the Travancore Durbar was asked to pay a higher amount. I calculated Rs. 18 was necessary per head per month. After a good deal of difficulty the Travancore Durbar said that they would pay Rs. 18 and they said that we should also pay Rs. 18 for our patients in their asylums. We agreed to this rate. Subsequently when the number of Travancore patients was on the increase and the bill came to a large sum the Travancore Governnment have begun to murmur. We are now corresponding with them for the recovery of the amount.

In the meanwhile when our leper asylum was started here the allotment was sufficient because at the time of framing the budget last year the number of the inmates was only about 210. Just after that, about Chingam, it so happened that the existence of the leper asylum at Adoor and the facilities and conveniences they are gettieg there became so well known among the leper population that lepers began to flock in with the result that the number exceeded 320. So, as early as Chingam 1108 I had to bring to the notice of the Government that if we are to admit all these lepers there is the difficulty of not being able to keep the expenditure within the budget allotment. Then we did not know how to reduce the number of admissions. We carried on for some months. Towards the middle of the year we found that the budget allotment of Rs. 20,000 would not be sufficient and that it would come to Rs. 45,000. So Government asked me to restrict the number of admissions into the asylum because the number that can be admitted in the existing building is only about 240. The number was between 110 to 115 when the asylum was at Venduruthy. The new asylum constructed three years ago was intended for housing only 240. That number has been much exceeded. But still unlike in other hospitals we need not be too strict as regards space to be given to them. What we do is to accommodate them on mats and tried to do so much as we can for these poor people. But

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

towards the latter part of the year it so happened that we could not, with the money available, take in all these cases and slowly we started to discharge the burnt-out cases and also amongst these we were very careful to see that Travancore patients and outsiders were sent out first giving preference to the Cochin subjects to be retained. The number of lepers according to the Census report is over 800. In actual reality it may be taken that the number of lepers may come to four times that figure. In the early stages of the disease nobody inexperienced would detect that it is leprosy. After all, the enumerators go and collect figures and their knowledge of leprosy is so small that they cannot find out who all are really affected. As a matter of fact even medical men require a very trained eye to suspect a leper especially in the early stages. That is the reason why they hide it. Others also are not in a position to recognise it. Invariably what happens is that they reach a stage at which no result can be obtained by treatment and at such a stage they come to the asylum when they can no more hide the matter. It requires a certain amount of mass consciousness about the good effects of early treatment and the evil effects of their hiding to themselves as well as the public around them. If, according to this cut motion we have to house all the lepers, I am afraid, as I said yesterday, we would require 4 lakhs of rupees.

Dr. A. R. Menon.—But it is not necessary?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I am now coming to that. As we do things at present we have only touched the fringes of the problem. The present system is not going to control leprosy because a good number of them are still outside and the present regulation does not help us for compulsory segregation. Unless the law is made to that effect and the non-official public are also in favour of it nothing tangible could be done. At present if we go to Kunnamkulam or Palanji we can see in some houses two or three lepers living together with the other unaffected members.

Dr. A. R. Menon.—You are not admitting even those who apply.

Dr. D. Raghavendra Rao.—It is all a question of money. There must be funds available. This year we have budgetted about Rs. 50,000 and we will be in a position to take about 340 lepers. I have included about 30 burnt-out cases to be kept there and 340 active cases over and above 20 children of leper patients.

Dr. A. R. Menon.—Are they doing any work there?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Yes. Many of them are in a position to work. Among them there are carpenters and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

dhobies. Some also conduct shops there. There are others who do vegetable gardening. Such of them who can do some work are made to do work and they are given a small allowance for that work, so that they may do some work for the sake of this allowance, the idea being that their general health may be kept at a good standard. Certain amount of exercise is a necessity for keeping up the general standard of health. So, if as it stands at present, we have to take in all the lepers, we require a large sum of money and a law for compulsory segregation both of which we have not got at present. The next thing as regards leper problem is to arouse public consciousness and create a general feeling among the masses to come forward to do some philanthropic work in this direction.

Mr. K. M. Ibrahim.—May I know whether there will be a large number of lepers who cannot be accommodated there?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I have already said that. There are many.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Can you find out necessary accommodation for housing all the lepers that are seen on the road side?

Dr. D. Raghavendra Rao.—I have seen lepers on the road beginning from Thiruvankulam in the south and Thiruvilluamala in the north. If all these men are taken I am afraid we will not have the necessary space. If you take Mattancheri, Trichur bazaar and the Ernakulam bazaar there will be about 200 lepers going about.

Dr. A. R. Menon.—But is it not a fact that what is seen to be a minor case is more infectious than what are seen on the road sides?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Quite so. What we see on the road sides are really burnt-out cases which are not so infectious as the minor ones which we are not able to recognise.

Dr. A. R. Menon.—The danger of a leper travelling in the train is much more serious than touching any of these fellows.

Mr. Paul Mampilli.—The Hon'ble Member has presented the seriousness of the problem. Has he not any solutions to suggest

Dr. D. Raghavendra Rao.—It has already been explained.

Mr. K. Narasimha Pai.—Sir, my opinion is that a little propaganda among the people is absolutely necessary. The old petrified opinion in our minds is that leprosy has something to do with Divine wrath. The story of Parikshit in the Bharatha and the author of Narayaneeyam are too familiar to Hon'ble Members of this House. I believe it is these notions that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

make lepers concentrate in temples and places of pilgrimage. Quite against this is the modern opinion. The infection through germs, I believe, very few people are aware of this. So a certain amount of propaganda among people as a preventive measure, I think, will be of some use.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—ഈ പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പറുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭംഗം വന്നു എന്നൊരർത്ഥം തീരെ വരികയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ സംഗതിയ്ക്കുവേണ്ടി പണം കിട്ടാത്ത ഒരു തരക്കേടാണു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതു്. ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിനു് ഈ പ്രമേയം സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം പാസാക്കി ഗവമ്മെണ്ടിനു് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള സനദ്ധതയെകുറെകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ലപ്പ്രോസിനെ (കുഷ്ഠരോഗികളെ) സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. അവരിൽ അധികംപേരും സാധാരണ നാലാംതരക്കാരും അഞ്ചാംതരക്കാരുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് ഈ സംഗതിയ്ക്കു കുറെ പണം ചിലവുചെയ്യുന്നതു പൊതുവായുള്ള അവരുടെ ദാരിദ്ര്യപ്രതിരോധനകാര്യപരിപാടിയുടെ ഒരുഭാഗം നിർവ്വഹിക്കലായിരിയ്ക്കും. ജനസമുദായത്തിനു പൊതുവെ ആ രോഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവം കുറയുന്നതു കൂടാതെ ഈ രാജ്യത്തിലെ അത്യുപകരമായ ധനവിതരണത്തിന്റെ ദോഷങ്ങൾക്കുകൂടി അതു് ആശ്വാസകരമായിതീരുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഒരു ഭൂരിപക്ഷവോട്ടിങ്ങുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ കയ്യിനെബലപ്പെടുത്തുകയാണു വേണ്ടതു്".

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സംഗതി വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. വഴിയിലിരിക്കുന്നവർ സാധാരണ ഇരക്കുവാനാണിരിക്കുന്നതു". അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചാലും അവർ അവിടെനിന്നും പോകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് വഴിയിലിരിക്കുന്നവരെമാത്രം നാം ആശുപത്രിയിലേക്കു അയക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് തീരെ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നാണു് എനിക്കുതോന്നുന്നതു്. നേരെമറിച്ചു" ലപ്രസ്സിയെ തടയുവാൻ വേണ്ടി ആ കാര്യത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളെപ്പറ്റിയും അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുന്നതു നല്ലതാണു്.

Dr. D. Raghavendra Rao.—We are just beginning to think over the matter.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Have the Government any idea of appointing a committee to go into the whole question?

Dr. D. Raghavendra Rao.—We are considering the subject, how to tackle leprosy in the State. As I said yesterday, we have over and above the leper asylum at Adoor, eight centres in which hundreds of people are inoculated.

Dr. A. R. Menon.—They are not segregated.

Dr. D. Raghavendra Rao—No.

Dr. A. R. Menon.—We are more concerned about that.

Dr. D. Raghavendra Rao.—I am afraid the necessary regulation will have to be passed. Any how Government will consider it seriously.

Dr. A. R. Menon.—That is why I suggested the appointment of a committee to go into the whole question.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—പബ്ലിക്ക് ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലേക്ക് പലേ ചിലവുകൾക്കുമായി അനവധിസംഖ്യ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തുകാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ പറഞ്ഞുകേട്ടതിൽനിന്ന് എത്രയും അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടത് കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ നാനാഭാഗത്തും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന കുഷ്ഠരോഗികളെ ഒരു സ്ഥലത്താക്കി വേണ്ടുന്ന ചികിത്സനടത്തുകയാണ്. അതിന് യാതൊരു ശ്രമവും ഉള്ളതായികാണുന്നില്ല. ഇത് പകർച്ചവ്യാധിയായതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾഅധികം തിങ്ങിപാർക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ ഈ വ്യാധിയുള്ളവർ ധാരാളമായി സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈവ്യാധിഅടക്കം പിടിപെടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. അഡൂർ ആശുപത്രിയിൽ ഒരാൾക്ക് ഫ്രീ ആയി ചിലവുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഹെൽത്താഫീസ്സർക്ക് കൊടുക്കുന്ന സമ്പളം കൊണ്ടു എത്രപേരെ അഡൂർ ആശുപത്രിയിൽ ചേർക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുനോക്കുക! പബ്ലിക്ക ഹെൽത്ത് ആഫീസ്സർക്ക് കൊടുക്കുന്ന സമ്പളമുണ്ടെങ്കിൽ സമാർ ർ ൦ പേരെ ചികിത്സിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നാണ് ഞാൻപറയുന്നത്. അതല്ലേ വലുതായ ലോകരക്ഷ! ഒരാൾക്കു കുറെസമ്പളംകൊടുത്തു വെച്ചുതുകൊണ്ടുമാത്രം രോഗശമനമുണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. സാധുരക്ഷക്ക് പണമില്ല; നിയമമില്ല എന്നെല്ലാം പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിരാജ്യമൊട്ടാകെ വ൦൦ കുഷ്ഠരോഗികൾ ഉണ്ടെന്നാണറിയുന്നത്. അതിൽ കഷ്ടിച്ച് പത്തോ ഇരുന്നൂറോ ആളുകൾ അഡൂർ ആശുപത്രിയിൽചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം.

Mr. A. Sankara Poduval.—Above 200.

പിന്നെയും ൩൦൦-ൽ പരം ആളുകൾ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരാണ്. ഇവരെ ഒരു സ്ഥലത്താക്കി അവർക്കുവേണ്ടുന്ന ചികിത്സ ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് പണം ചിലവഴിക്കാതെ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തുകാണുന്നവിധത്തിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ വെറുതെ പണം ചി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലവാക്കീട്ട കാര്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിലേയ്ക്ക് ഒരുകമ്മിറ്റിയെ വെയ്ക്കണമെന്നു് ചിലർ പറഞ്ഞു. അത് സമ്മതിച്ചാലും അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അതുകൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടാകയില്ല, നിശ്ചയം തന്നെ. കുഷ്ഠരോഗികളെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിടുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കു് അപകടമാണെന്നു ഗവൺമെണ്ടു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു് നിവാരണംമാത്രം കണ്ടുപിടിക്കുന്നില്ല! ഞങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ടു്! ഈസംഗതിയിൽ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല!

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തച്ഛൻ.—ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു വലിയ പ്രസംഗമൊക്കെ ചെയ്തു. ലപ്പർ പ്രാബല്യത്തെ പറഞ്ഞും വളരെ ഗൌരവമായി പറയുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന രീതിയേയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷയത്തിനു ന്യായമായ ഒരു സമാധാനമാകുമെന്നു് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമില്ല. റഫ്രഷ്മെന്റ് ഇല്ല എന്നാണു പറഞ്ഞതു്. അങ്ങിനെ റഫ്രഷ്മെന്റ് ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കണം എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഈ നിലയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ കട്ടിമോഷനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ വാക്കു ഞാൻവളരെ ആലോചിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണു്. മറുപടി ഇന്ന തരത്തിലായിരിക്കും വരുന്നതെന്നു് ആദ്യമേ ഞാൻ ഓർത്തുകൊണ്ടാണു ഈ കട്ടിമോഷൻ അയച്ചിട്ടുള്ളതു്. പണമില്ല എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞ മാതിരി വേണ്ടാത്തതെല്ലാം വേണ്ടെന്നുവച്ചു് വേണ്ടതിനെമാത്രമെടുത്താൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള പണം ധാരാളം കാണും. ഇ ഇ വയസ്സുകഴിഞ്ഞിട്ടും ഉദ്യോഗം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ആളുകളെ പിരിച്ചയക്കുക; ൨൦൦ മുതൽ ൪൦൦ വരെ ശമ്പളമുള്ള ഒരു ജോലിയിൽ ൪൦൧ രൂപാക്കാരനെ പിടിച്ചു വയ്ക്കാതെ വേണ്ടതു ചെയ്യുക; കാണുവാൻ ഭംഗിയില്ലാത്ത കെട്ടിടങ്ങൾപതിനായിരക്കണക്കിനു സംഖ്യ ചിലവുചെയ്തു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഏർപ്പാടു നിറുത്തുക; ഇങ്ങിനെ മറ്റു പല ഇനങ്ങളിലും അധികച്ചിലവു ചുരുക്കിയാൽ ആവശ്യത്തിലധികം ഒരു നാലു ലക്ഷമല്ല, നാലു നാലുലക്ഷം ബാക്കിയുണ്ടാകും. ഇതൊക്കെ വീണ്ടും വീണ്ടും എടുത്തുപറഞ്ഞു് ബാക്കിയുള്ളവർക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ സാധുക്കളെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈമാതിരി തൊടുന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു മാറിയാൽ അതു് അധികമാളുകൾക്കും സമ്മതമാകുമോ എന്നു് എനിക്കു സംശയമാണു്. ഇതു് ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നു പറയുവാനും കുറെ ആളുകളുണ്ടാകും. അവരെപ്പറ്റിയൊന്നും ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പറയുന്നില്ല. അവർ ഇതൊക്കെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. ബാക്കിയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇത് ഇപ്പോൾ ഒരു ഏഴെട്ട് സെൻലേലിൽ നടപ്പാക്കിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരെ അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു വിടുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നാണ് മെഡിക്കൽ മെമ്പർ പറഞ്ഞത്. അവിടെ ഇഞ്ചക്ഷനു വരുന്ന ആളുകൾ കുത്തുകൊണ്ടു വേദന സഹിക്കാതെ ഓടിപ്പോകുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് ആദ്യം ഭക്ഷണവും മറ്റും കൊടുക്കുകയില്ല. പെന്നു കേറുമ്പോൾ കയ്യിലൊ മറെറാ കുത്തിവെയ്ക്കും. അവർ വേദനകൊണ്ടു പുറത്തേയ്ക്കു പോയാൽ ആ വർത്തമാനം മറ്റുള്ളവരോടും പറയും. ചിലെ തീർച്ചയായിട്ടും ആ വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടുള്ളവരാരും അവിടേക്കു വരുകയില്ല. ചിലെ ചില ബുദ്ധിയുള്ള ഡാക്ടർമാരുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം നിങ്ങൾക്കു തരികയാണെങ്കിൽ ഇതേ തരാനും നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ ഒരു കത്തു തരാം, രക്ഷാസൈനുമുണ്ട്; അവിടെ പോകൂ എന്നു പറയും. അവിടെ പോകുമ്പോൾ ചീഫ് മെഡിക്കലാപ്പീസ്സരുടെ സ്ട്രിക്കറു വേണമെന്നു പറയും. ഈ സംഗതിയിൽ അവരുടെ സുഖക്കേട്ടു മാറാത്തതിനെപ്പറ്റി ആരേയും കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. ഏതിനും അഡ്ജൂർ ഉള്ള ലപ്പുർ അസൈലത്തെ സേവിക്കയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതിനു പണം വേണമെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കണം. അതിലേയ്ക്ക് ഞാനവിടെ രണ്ടുമൂന്നു വഴികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പോരെങ്കിൽ ഇനിയും ഒരു ഇരുപതു ലക്ഷം രൂപായുടെ കണക്ക് എണ്ണിയെണ്ണി കാണിച്ചുതരാം. ഇതിലേയ്ക്ക് നിയമമുണ്ടാക്കുന്നകാര്യം അത്ര പ്രയാസമുള്ളതൊന്നുമല്ല. "ഈ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ് ഞാൻ ഈ കട്ട് മോഷനിലെ wording ഇപ്രകാരം ചേർത്തിട്ടുള്ളതു". അതുകൊണ്ട് കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞ മാതിരി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗവൺമെൻറിനു് ഇതിൽവല്ലതുംന്യായം പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നുദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ — പണമില്ലെന്നുള്ള കാരണമാണ് ഗവൺമെൻറു പറയുന്നതെങ്കിൽ—ഗവൺമെൻറിൻെറ ആ ഒരു നിലയെ ഒന്നു ബലപ്പെടുത്തുവാനായിട്ട്, പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഫലിക്കുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇതിനെ ഒന്നു പത്രക്കെ പ്രസ്സുചെയ്യുവാനാണ് വിചാരിക്കുന്നതു".

Mr. K. Narasimha Pai.—The Hon'ble Member has given a very exaggerated and wrong idea of injections. I may for the information of the House say that I am taking two injections a day though not for leprosy. There is absolutely nothing in injections done in a well conducted way. If they are done properly I do not think there is anything wrong or unbearable in it

Mr. A. Sankara Poduval.—The member is not speaking

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

anything on leprosy. He is speaking about methods of rejuvenation.

Motion put and carried, Government remaining neutral.

Motion No. 25.

Mr. A. Eachara Menon.—Sir, I move:—

To reduce the allotment of Rs. 3,56,218 for Medical by Re. 1.

The object of my motion is:

To consider the necessity of a dispensary at Nallepilly.

The people of Nallepilly had many a time requested the Government by petitions and personal representations to the permanent Diwan about the necessity of a dispensary at Nallepilly. I have been put in possession of a recent petition which they have sent to the Diwan. I shall read a portion from it.

"Nallepilly is situated midway between Chittur and Kozhinjampara and is about 4 miles distant from either of them. It is a village comprising of more than 4,000 inhabitants mostly agriculturists and most of them are poor, The people feel great difficulty in the matter of medical aid as they have to walk nearly 4 miles either to Chittur or Kozhinjampara. Considering the difficulty and expenses incurred therein many of them actually suffer from especially in most ailments and are resorting to quacks. We may also bring to your kind notice that this is a malarial locality and there are a large number of malaria cases who actually suffer experiencing the difficulty to walk 4 miles to get medicines. As regards labour cases the difficulty is the greatest. There are no trained mid-wives in the locality and the people are resorting to barber mid-wives during confinements as a result of which many fall victims to severe diseases such as puerperal fever and it is no exaggeration to say that a large number die on account of the diseases. In difficult labours want of timely medical aid could not be exaggerated. So we humbly pray that a dispensary be opened here and the people will not only be much benefited by it, but will be ever grateful to you for your kind help"

My request to the Government is not for a hospital but for an aided dispensary which the Special Finance Committee, Government's own creation, had found necessary to introduce in every village. Since the Medical officer said that he had inquired in the case of Peringottukara which is only three miles distant from another dispensary, this also might have been inquired into by him which is four miles away from Chittur which is the nearest place. This is only to request the Government to bestow their

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

very serious consideration for providing the Nallepilly people with a dispensary this year itself that I have tabled this motion.

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, as I said yesterday Chittur taluk had two hospitals. Due to the strenuous efforts of my Hon'ble friend the member for Chittur taluk, to-day Chittur taluk has got a hospital at Chittur, one at Nemmara, a dispensary at Kozhinjampara, another at Nanniode and itinerating dispensaries at Pattancheri, Kozhipara, Kairadi and Moongilmada and Meenakshipuram and a grant-in-aid dispensary at Tattamangalam—all these within the last few years.

Dr. A. R. Menon.—Those were there before the introduction of the Council.

Dr. D. Raghavendra Rao.—A few of them were there but a good many of them were started subsequently. There was a petition to the Government about starting one at Nallepilly and Government viewed it favourably and for want of funds we were not able to include it in the budget for next year.

Motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 26.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the total allotment of Rs. 3,56,218 for Medical by. Re. 1.*

Sir, the object of the motion is set forth in the printed paper. It is:—

To request the Government to do away with the rule requiring European qualification for promotion to Civil Surgeon's post.

I may, at the outset, say that this is not the first time that we stage this scene in this Council. This drama, as the Chief Medical Officer characterised it yesterday, has been enacted almost every year with varying degrees of success, and with your indulgence, Sir, I venture to do it again this year also.

The rule that is now in vogue for the recruitment of Civil Surgeons is that they will be selected mainly, if not exclusively, from persons with European qualifications. It was first enacted in 1095 or so when the then Government felt the necessity of accommodating and preferring certain persons. They have been strictly adhering to it ever since. It has absolutely no reference to the ability of the incumbent. It does not require him to pass any particular examination in any of the Universities of Europe. It only insists that he must have gone to Europe and obtained some medical degree from any of the Universities. Such a man however young and inexperienced he may be, will be preferred to all those who have grown gray in the service

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and who have passed the highest and most difficult examination in India. The result is that however clever a man may be, he cannot in our Medical department hope to draw more than Rs. 200 a month, the maximum pay of the Assistant Surgeons, and consequently there will be no impetus and inducement to put forth their best for those who are already in service. You cannot also expect to get the best men in the medical service for this Rs. 200. The retention of this rule will, therefore, adversely affect the usefulness and efficiency of the department. There is not this rule either in British India or Travancore where a large majority of the Civil Surgeons possess only Indian medical degrees.

Sir, I do not propose to tire the patience of this House by a long speech. This subject has been discussed threadbare in this House several times. Even this Council has given its considered opinion against the retention of the present rule. But the Government has not given effect to it and is still sticking on to its old rule, and so long as this Council has no power to enforce its decisions and so long as we desire to co-operate with this Government what other way is open to us, Sir, except enacting this so-called farce of moving and passing resolutions until the Government is pleased to adopt it? I, therefore, request the non-official Members of this House to unanimously support this motion and once more confirm our considered opinion on this matter.

Mr. P. Raman Menon.—Sir, I have also tabled a cut motion to the same effect. That runs thus: "To question the policy of preferring medical men with European qualifications in matters of promotions and appointments to those possessing Indian qualifications". I do not want to move it separately. It is an admitted fact that that rule does not obtain either in Travancore or in British India. And I was not able to get any information from the various discussions we had in this Council, as to why we should have different rules here. I find the ex Chief Medical Officer more than once expressing in this Council that he was not very particular with regard to European qualifications. I shall refer to one of such occasions, when he gave out his views with reference to this matter. On the 8th of August 1928, he made a statement in this Council that "it will be an injustice to put these hands over the heads of those who have proved their professional ability, which I value more than diplomas." In spite of repeated statements made in the Council by him to this effect, we find that whenever vacancies occurred, persons with European qualifications were preferred to more experienced hands in the service.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Eachara Menon.—He himself did it.

Mr. P. Raman Menon.—Yes. I do not think that a long speech is required to commend this cut motion to the House.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—May I know whether it is an invariable rule to prefer English qualified men to Indian qualified persons?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Sir, as the Hon'ble Member for Urakam said, this question has been here on several occasions and the Government order on the last occasion was against this motion.

Dr. A. R. Menon.—When was that order?

Dr. D. Raghavendra Rao.—October 1932.

Mr. K. Ayyappan.—With regard to promotions, may I know whether this rule is applicable to those cases also?

Dr. D. Raghavendra Rao.—As Civil Surgeons, it is applicable.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Is this the practice in British India, that is, preferring English qualified hands?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Not always. In some cases it has been.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—And in Travancore?

Dr. D. Raghavendra Rao.—Similar is the case in Travancore.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I may say for the information of the House that only in colleges they make a preference to English qualifications for appointment as Professors.

Dr. A. R. Menon.—Many of the Civil Surgeons are Indian qualified.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Why was a differentiation made? Is it not the practice in Travancore? Why was it decided that preference will be given to European qualified men?

Dr. D. Raghavendra Rao.—So that men in service may goan d qualify themselves.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What was the necessity for it here when the system in vogue in other places is different?

Dr. D. Raghavendra Rao.—That is no reason why we should not improve our system.

Dr. A. R. Menon.—The question of improvement is very funny. This law was brought into force at the very beginning for a set purpose. They wanted to get over a person who has been in service for a large number of years by the operation of this rule and after that purpose is served there was not such necessity to keep it in operation. Then they took an Indian

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

qualified man. Later on they found it essential to bring it into operation every time they wanted to favour a certain person and I can swear that it is done not in the name of efficiency or public interest but in the name of certain personalities whom they wanted to prefer. Thus Government has been sacrificing public interest to individual interest, probably for the sake of individuals (*Hear, hear*). It has been going on all through, no matter who the Diwan is, no matter what the constitution of this Council is. They persistently followed that principle and according to the qualification of the man the Head of the Department wants to favour, he will introduce a rule. I have not the least doubt that a man who has acted twice in the very same hospital, I am referring to Mr. Warriar, certainly can have acted a third time. Nothing could have prevented it. It is only an acting post. Whoever the party is this time the operation of that law is necessary. It was brought into force in order to avoid the unpleasantness of facing this Council and they modified it. Immediately it was changed. Government are under the impression that if a man exposes himself to the weather of Europe he becomes a qualified man. The kind of qualification that you get there is worse than ours. If you make an honest comparison you will find that the degree here is much better. Certainly, if you learn under good professors it is different. But knowledge is not got from professors alone, but from practical experience also. I shall defy any one who says that the Indian qualification is inferior to a European qualification. 99 per cent of the surgeons in British India are Indian qualified. Here also there were Indian qualified men., e. g., Dr. Coombes. Are you going to say that he was not an efficient Head of Department? Why do you bring in all these things here? Why is it that the degrees of this country are so bad? Are you going to tell me that a B. A. B. L. is inferior to a Barrister? There may be superior Barristers and Advocates but it is only a matter of individual ability. It is time that this sort of vexatious changing of rules is put an end to. If a man is competent to be an Assistant Surgeon for a long time and acts as Civil Surgeon, I fail to see why you give preference to English qualified hands, simply because he has a few more letters after his name. Within 18 months you are sure to get a degree if you go to England. Nobody fails. They generally take the responsibility of giving every one a diploma since he already possesses one to murder people. Don't be under the impression that these people bring grand degrees. Let us have a little fairness in this matter and let us not take to changing the law every 24 hours to suit the convenience and tastes and tendencies of this Head of Department or that Head of Department, this Diwan or that Diwan, or any of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

those dark influences which operate for the time being in the State.

Mr. Joseph Pettah.—On a point of information, will the Government be pleased to say the relative efficiency between a Madras University M. B. and London M. R. C. S.?

Dr. D. Raghavendra Rao.—The difference perhaps will be that between a Madras B. A. and Madras B. A. That depends upon individuals.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—എല്ലാ ഡിഫ്രാട്ടമെൻറാലും ഈ വിഷമം ഇല്ല. ഒരു ബി. എ., ബി. എല്ലാണ് ഇവിടെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ്സാകുവാൻ സെഷ്യൽമുണ്ടായിരിക്കും. വേറെ ഒരാൾ ബാരിസ്റ്ററാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ആ ബി. എല്ലുകാരന്റെ അവകാശം ഇവിടെ അവതണിക്കുന്നില്ല. ഈ ഡിഫ്രാട്ടിന്റെ ദോഷമാത്രമേ ഇങ്ങിനെയൊരു വിഷമമുള്ളൂ. ബ്യൂട്ടീഷിനായിൽ ഈ മാതിരി നടപ്പില്ല. ഇവിടെ ആളുകൂടുകവേണ്ട. നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്ന നയം കൊണ്ടാണ് ഈ വിഷമം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.

Mr. Joseph Pettah.—I beg to support the motion. If any particular English qualification is marked out for giving preference, there might be some meaning (*Hear, hear*). But here in this case, as the rule stands, even an Indian M. D. would get no chance of preference to the least European qualification. That to me is an unreasonable position. As has been already pointed out here, to go to England and to get one of these cheap degrees or diplomas is not a difficult matter, provided the man has money. A man who can command sufficient money to undertake a trip to England and stay there for about a year can get to the top, over the heads of experienced men with specific Indian degrees. As the rule stands it is quite unreasonable and therefore should be cancelled. Not only in the interest of fairness to so many of these people who have only Indian qualifications, but also in the interest of efficiency, this rule should be cancelled. If it were a test of personal efficiency as evidenced by their practice or if it were against a particular Indian qualification, there seems to be some meaning. As it is there is no meaning. The sooner the provision is cancelled, the better for all.

Motion put and carried, all the non-officials then present voting for the motion.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—A poll, Sir.

The House divided—Ayes 22 and Noes 12.

Ayes.

1 Mr. K. Ayyappan.
2 ,, A. Eachara Menon.
3 ,, K. M. Ibrahim.
4 ,, E. Ikkanda Warriar.
5 ,, C. N. Ittiraa Nambudiri
12 Mr. K. T. Mathew.
13 ,, Paul Mampilli
14 ,, Popatlal Goverdhan Lalan.
15 ,, T. A. Ramachandra Ayyar.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

6	Mr. Joseph Pettah	16	Mr. M. K. Raman.
7	,, P. S. Kesavan Nambudiri.	17	,, P. Raman Menon.
8	,, M. Krishna Menon.	18	Dr. A. R. Menon.
9	,, T. K. Nayar.	19	Mr. A. Sankara Menon.
10	,, P. Kumaran Ezhuthassan.	20	,, A. Sankara Poduval.
11	,, A. I. Mani	21	Mrs. Swaris.
		22	Mr. P. C. Varkey.

Noes.

1	Mr. V. K. Aravindaksha Menon.	7	Mr. P. Nilakanta Menon.
2	,, M. P. Cherian.	8	Dr. D. Raghavendra Rao.
3	,, U Kandar Menon	9	Rama Varmha Tampuran.
4	,, C. J. Mathew.	10	Mr. P. V. Raphael.
5	,, K. Narasimha Pai.	11	,, P. V. Subramania Ayyar.
6	,, T. Narayana Menon.	12	,, Thomas Manjuran.

Motion No. 27.

Mr. Popatlal Goverdhan Lalan.—*To reduce the allotment of Rs. 3,56,218 for Medical by Re. 1.*

To request the Government to postpone the idea of constructing a building for the central Medical Stores in the Ernakulam General Hospital.

ഈ കട്ടമോഷൻ മൂവുചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു് മെഡിയ്ക്കൽ മെമ്പറോടു് ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുവാനുണ്ടു്. ഇന്നലെ ഞാൻ വരാത്തതുകൊണ്ടു് മെഡിയ്ക്കൽ മെമ്പർ മട്ടാഞ്ചേരി ഡിസ്പൻസറിയെപ്പറ്റി വല്ലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിൽ അവിടെ വന്നു അന്വേഷിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം വല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു വരികിൽ ഇതിനെ മൂവുചെയ്യണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി കേട്ടശേഷമേ കട്ടമോഷൻ അവതരിപ്പിയ്ക്കണോ വേണ്ടയോ എന്നു നിശ്ചയിയ്ക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ.

Dr. D. Raghavendra Rao.—I have mentioned that the Member for Jews had expressed a doubt whether Mattancheri hospital construction was going to be stopped with a dispensary and that he had also pressed that provision should be made in the next year's budget for the construction of a hospital. I said that there was absolutely no doubt about the hospital and it was not intended to be a dispensary. I also stated, under instructions from the Diwan, that provision will be made in the next year's budget to start the construction of a hospital—that some funds will be provided in the 1109 budget.

Mr. Paul Mampilli—Sir, we have a building here just to the south of the previous Comptroller's Office. Cannot that be used instead of constructing a separate building?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. D. Raghavendra Rao.—The space there is not enough.

മിസ്റ്റർ. ചെയർമൽ ഗോവിന്ദൻനായർ.—ഗവണ്മെൻറ് ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി ക്രാനൂർ-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ സംഖ്യ കാണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും വേറെ വഴിയിൽ ഗ്രാൻറുചെയ്ത് മേടിക്കാമെന്നു ആശുപത്രിയെപറ്റി തോന്നിയ്ക്കാമെന്നും പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതിനെ മൂവുചെയ്യുന്നില്ല.

Hence the motion was considered withdrawn.

Motions Nos. 28—29.

Mr. P. Raman Menon.—I don't move.

As the following motions were not moved they were considered withdrawn.

28. Mr. P. Raman Menon.—*To reduce the allotment of Rs. 3,56,218 for Medical by Re. 1.*

29. Mr. P. Raman Menon.— *Do.* *do.*

Demand minus Rs. 3 was then put and carried.

2. 16—Medical—Cranganur—Rs. 5,036.

Dr. D. Raghavendra Rao.—I rise to move for a grant of Rs. 5,036 under Medical—Cranganur. I request the House to grant this allotment.

Demand put and carried.

3. 23—Ayurveda—Rs. 12,900.

Mr. U. Kandar Menon.—I rise to to move for an allotment of Rs. 12,900 under 23—Ayurveda. I request the House to sanction the allotment.

Motion No. 30.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—From a talk with the Member in charge of the department I came to know that arrangements are being made to give the necessary medicines and medical appliances to the eye specialist. I do not move.

Hence the following motion was considered withdrawn.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 6,036 for preparation of Medicine, etc., by Re. 1.*

To bring to the notice of Government the necessity of supplying medicines, etc., to the eye Specialist in the Central Ayurvedic Hospital.

Motion No. 31.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 12,900 for Ayurveda by Re. 1.*

To request the Government to employ a well-qualified physician in charge of the Hospital.

ആയുർവ്വേദമെന്നൊരു പുതിയ ഇനം ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന് എന്നു് ഫൈനാൻസ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly